

[Otto Mørch.]

ske statsborgere kommer i alvorlige vanskeligheder i udlandet.

Spørgsmålets begrundelse forstærkes efter min mening i det aktuelle tilfælde derved, at det formentlig ikke er den højtærede udenrigsminister ukendt, at der har kunnet konstateres kritik af den udenrigsministerielle dækning i den pågældende sag. Det fremgår bl. a. af en artikel i dagbladet *Aktuelt* fra den 14. september, hvori det hedder — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et kort citat —:

„En kendt Mallorcadansker, Leo Agard, der en stor del af sit liv har opholdt sig på øen, har af sin egen lomme udbetalt over 11.000 pesetas for at hjælpe danskerne. Jeg har følt det som min pligt at træde til, når vor diplomatiske repræsentation totalt svigter, siger Leo Agard til *Aktuelt*. Hver gang jeg har været hos konsulen, var han passiv. Han har overhovedet ikke ydet nogen form for hjælp, og det vil der blive klaget over. Jeg er også forbløffet over, at jeg tre gange måtte henvende mig til ambassaden i Madrid for at anmode om juridisk hjælp, en hjælp, der nu er kommet i den 11. time.“

Uden at jeg finder anledning til at komme ind på sagen i dens enkelte udviklingsfaser — disse er i øvrigt kendt af offentligheden gennem en stærk og måske også noget sensationel avisomtale — mener jeg, at det bør fastslås, at man her har en situation for danske statsborgere, hvor der hurtigt og effektivt ikke alene bør sættes ind med nødvendig økonomisk hjælp og naturligvis juridisk hjælp, men hvor der i særlig høj grad på grund af sprogvanskeligheder også må søges den bedst mulige fagsproglige dækning, en fagsproglig dækning, der kan tjene til beskyttelse af de to danske statsborgeres interesser under sagens behandling gennem et retssystem, der så afgjort er helt anderledes end den retspleje og den retsbeskyttelse, som de ville være undergivet i vort land.

Det er offentligheden bekendt, at der i første omgang har været en svensk-spansk tolk som sprogligt mellemlid. Senere er sprogforbindelsen optaget ved hjælp af en dansk-spansk tolk. Men efter de seneste meddelelser, der er fremkommet fra Mallorca, synes det godtgjort, at de to unge politi-

folk er fanget i en sprogfælde, og at det er sandsynligt, at en del af den mistanke, der hviler på dem, kan skyldes sprogmisforståelser, sprogforbistring. Ville det derfor ikke være formålstjenligt, at udenrigsministeriet foranledigede fornøden bistand på dette område ved at sende sagkyndig translatørhjælp til Palma?

Jeg er bekendt med, at man fra Dansk Politiforbunds side påtænker at sende en kgl. edsvoren translatør til Palma. Den pågældende translatør er kendt med sagen og har været med i de meget vigtige undersøgelser, der er foretaget af det danske politi. Politiforbundet finder dog, at hjælpen ville være mere effektiv, hvis den pågældende translatør udsendes af det danske udenrigsministerium, og af meddelelser i dagspressen har jeg også erfaret, at man i udenrigsministeriet er klar til al mulig bistand, idet man dog understreger, at der skal fremsættes et ønske herom.

Det er derfor mit håb, at den højtærede udenrigsminister i sit svar på mit spørgsmål vil kunne give tilsagn om en hurtig og effektiv hjælp som af Politiforbundet ønsket. I den øjeblikkelige situation for de to unge danske vil en sådan hjælp ikke alene være særdeles værdifuld som beskyttelse under de helt andre retsforhold, som de er undergivet på spansk område, men denne faglige — og jeg understreger faglige — sproghjælp, da jeg ikke har grundlag for kritik af den almindelige sproghjælp, der ydes de to mennesker i øjeblikket, vil også være af menneskelig betydning for de to unge danske medborgere, der svæver i utryghed og derfor er udsat for betydelige psykiske belastninger.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Den sag, det ærede medlem omtalte, startede den 1. september i år, da en ung svensk pige blev fundet død på sit hotelværelse i Palma, hvor også to danske politibetjente ferierede. Som led i sagens undersøgelse fik de to betjente besked om, at de ikke måtte forlade øen, og man inddrog deres pas for at være sikker på, at de var til stede ved den videre behandling af sagen 6 dage senere, den 7. september.

På grundlag af den omtale, der havde været af sagen i pressen, anmodede udenrigsministeriet via ambassaden i Madrid den